

ОТВОРЕНО ПИСМО ОТЪ ЦЕНТРАЛНИЯ КОМИТЕТЪ НА МПО ДО МИНИСТЪРЪ- ПРЕДСЕДАТЕЛЯ НА БЪЛГАРИЯ Г. КЪОСЕИВАНОВЪ

До Негово Превъзходителство
г-нъ Георги Къосеивановъ, министъръ-
председателъ и министъръ на външнитъ
работи и външнотърговскитъ
Съфия, България

Ваше Превъзходителство,

Преди всичко, най-учтиво Ви молимъ да прочетете безъ злоба и ненавистъ настоящето писмо, което Ви изпращаме отъ името на родолюбивата македонска емиграция въ Съединенитъ американски щати, Канада и Австралия, организирана въ Съюза на македонскитъ политически организации.

Отправяйки Ви горната молба, ние имаме предвидъ менталитета на нѣкои «българи», които — следъ като сж станали отявлени врагове на своя народъ и вѣрни служители на враговетъ му — злобно сж посрѣщали и съ ненавистъ сж отхвърляли всѣко отправено до тѣхъ предупреждение, целящо да ги отклони отъ пътя на позора. Македонскитъ емигранти имаха възможностъ да видятъ и да чуятъ единъ подобенъ «български» общественикъ — архишпионина Коста Тодоровъ, който дойде въ Съединенитъ щати презъ 1927 год. (съ съдействието на Бѣлградъ), за да убеждава македонскитъ българи да ставатъ сърби и да се откажатъ отъ борбата срещу жестокитъ поробители на тѣхното Отечество.

Както се научаваме, сжщото това лице понастоящемъ свободно се разхождало въ София. Разбира се, това ни най-малко не ни очудва. Ние отличимъ знаемъ, че Коста Тодоровъ е едно отъ най-довѣренитъ лица на управляващитъ въ Бѣл-

градъ кръгове, значи на ония лица, съ които Вашето правителство се намира въ най-сърдечни отношения. Намъ е вече известно, че между Васъ и сегашното сръбско правителство сжществува договоръ за «вѣчно» приятелство. Следова-

телно, за насъ е напълно обяснимо защо доказанитъ врагове на българския народъ и явнитъ служители на неговитъ неприятели могатъ свободно и безнаказно да вилнятъ изъ Предѣлитъ на Третото Българско Царство.

Ваше Превъзходителство,

Новината за подписването на договора за «вѣчното» приятелство между Бѣлградъ и София, т. е. на пакта, който бѣ сключенъ между едно незначително малцинство отъ българската интелигенция и сръбскитъ шовинисти — кървавитъ и жестоки потисници на нашата Родина, бѣ посрѣщната съ тѣжни чувства отъ родолюбивата македонска емиграция въ Новия Свѣтъ. Познавайки твърде добре коварството на сръбскитъ шовинисти, т. е. на Вашитъ съдоговорители, ние сме дълбоко убедени, че Бѣлградъ, който непрекъснато и систематически отъ 70 години насамъ е конспириралъ срещу българското племе, е успѣлъ да извоюва за себе си още една придобивка.

Понеже стана дума за многожеланото братско съжителство между българския и сръбския народи, ние ще си позволимъ свободата да размѣнимъ нѣколко мисли по тоя въпросъ, за да изяснимъ и предъ Васъ нашето становище къмъ

най-хитрата примамка на сръбскитѣ държавници.

Ръководителитѣ на сръбската държава (наричана неправилно Югославия, защото въ нейнитѣ предѣли страдатъ нѣколко милиона славяни: българи, хървати и др.), стараейки се да уязватъ нашата законна и свещена борба срещу робството въ Македония, неуморно разпространяваха една долнопробна клевета срещу Великата покровителка на нашата Родина — Вътрешната Македонска Революционна Организация — и останалитѣ Македонски Съюзи, а именно, че тѣ сж били единствената прѣчка за реализирането на прекратената идея за едно разбирателство между сърби и българи.

Нито единъ добросъвестенъ човѣкъ, който познава истината за Македония и има представа за вилнѣщата въ нейнитѣ предѣли инквизиция, не обърна внимание на тия обвинения. Ние се червимъ отъ срамъ, че всички клевети, които бѣха отправени отъ Бѣлградъ по адресъ на Македонското освободително движение, бѣха ревностно подкрепени отъ известни «българи», единитѣ отъ тѣхъ — заслѣпени на ивници, а другитѣ (това е явно като бѣлъ день) — продадени за пари родоотстъпници.

Сключениятъ отъ Васъ договоръ за «вѣчно» приятелство съ Бѣлградъ не може да има каквото и да било значение за насъ, тъй като не съзираме въ неговото съдържание нито **най-малката** надежда за подобрене на трагичната участь на поробенитѣ българи, страдащи подъ жестоката инквизиция на шумадискитѣ варвари. Почтително просимъ извинение отъ Ваше Превъзходителство заедо казваме «сключения отъ Васъ договоръ». Намъ бѣ съобщено отъ достовѣренъ източникъ, че сте водили тайно преговоритѣ съ Бѣлградъ, безъ знанието на нѣкои отъ Вашитѣ коле-

- 2 -

ги. Тоя фактъ не ни направи особено впечатление, защото подобни нѣща могатъ много лесно да се случатъ въ всѣка страна, кждето народната воля е потъпкана.

Но нека оставимъ настрана тая парлива тема, по която бихме могли много некрасивитѣ нѣща да спомонемъ) и да преминемъ къмъ фалшивата идея за сръбско-българското «сближение», или, по-право казано, хитрата и коварна примамка, съ която Бѣлградъ успѣ да създаде една пукнатина въ единството на българското племе.

Ваше Превъзходителство,

Всички македонски организации, а особено ВМРО, не единъ пжтъ публично и на всеслушание сж декларирали, че македонскитѣ народъ е готовъ съ радостъ да поздрави едно искрено, истинско и достойно сближение не само между славянитѣ, но и между всички народи, населяващи Балканския полуостровъ. Нашето становище по тоя въпросъ е въ хармония съ справедливата преценка, направена и отъ безсмъртния български поетъ и революционеръ Христо Ботевъ въ връзка съ разискванията и преди 70 години тема за сближение между южнитѣ славяни. По тоя поводъ великиятъ българинъ Христо Ботевъ публикува въ издавания отъ него

вестникъ «Знаме» нѣколко пламени статии. Тѣзи статии бѣха написани по поводъ на предприетата по това време кампания отъ страна на сръбскитѣ шовинисти, целяща посърбяването на Македония, Нишко, Зайчарско, Пиротско, Вранско и нѣкои други северо-западни български покрайнини. Понеже нѣкои «български» общественици и държавници сж забравили поуки, които можемъ да извлѣчемъ отъ миналото, вѣрваме, че Вие нѣма да се докачите ако цитирате следната мисль на Хр. Ботева:

«Сърбия съ своята идиотска (к. н.) пропаганда въ северозападнитѣ части на нашето отечество, която пропаганда за срамъ и укоръ на сръбския народъ продължава и до днесъ ни е увѣрила, че подъ булото на южнославянското единство тя иска да оплете своята собствена кошница и не иска да знае за съществуването на българския народъ». — (Букурещъ, 27 мартъ 1875 г., в-къ «Знаме»).

Колко честитъ е билъ Христо Ботевъ, че може да загине съ пушка въ ржка на Врачанския балканъ! Ако бѣше живъ днесъ, никой не може да се съмнява въ това, той щѣше да гние въ нѣкоя българска тъмница за хатѣра на Бѣлградъ, може би и щѣше да бжде прострелянъ отъ предателски куршумъ.

Както виждате, Ваше Превъзходителство, още преди 7 десетилѣтия сръбскитѣ шовинисти умѣло сж си служили съ идеята за сръбско-българско сближение, за да откъсватъ български земи. И наистина, тѣ успѣха да заграбятъ Нишко, Зайчарско, Вранско и да посърбятъ живущитѣ тамъ българи.

Вие нѣма да ни обвиняте въ изопачаване на истината, изброявайки следващитѣ пододу неопровержими факти, рисувачи коварството на Бѣлградъ:

1) Поведението на сръбскитѣ държавници къмъ българскитѣ революционери преди освобождението на България, които биваха почитани и хвалени като «брача бугари» само тогава, когато Бѣлградъ се нуждаеше отъ тѣхния борчески идеализъмъ и които не единъ пжтъ сж били затваряни въ занданитѣ на Топчи Дерѣ и гонени отъ страната като вулгарни престѣпници.

2) Вие (понеже сте чели историята) знате по какъвъ начинъ се прояви сръбското братство презъ 1885 година, следъ съединението на Северна и Южна България.

3) Известно е на всички днес, че сръбските шовинисти провъзгласиха македонските българи за сърби и че оти́ха тѣхните родни църкви, че затвориха тѣхните училища и че имъ забраниха да си служатъ съ своя роденъ езикъ и пр. и пр.

Понеже Вие се намирате въ сърдечни приятелски отношения съ жестокитѣ потисници на нашата Родина, — за не ви наскърбимъ, тѣй като на всѣки единъ човѣкъ е мѣчно, когато се отправятъ обвинения срѣщу неговитѣ приятели, ние нѣма да изброяваме останалитѣ престѣпления, извършени отъ хората, съ които Вие сключихте пактъ за «вѣчно» приятелство, а именно — варвари́тѣ отъ Бѣлградъ.

Ваше Превъзходителство,

Не би било зле ако направите едно сравнение между условията при които сж поставени да живѣятъ македонскитѣ прокуденици въ България и македонскитѣ емигранти въ Новия Свѣтъ. Отъ това сравнение

Вие бихте могли да извлечете ценни поуки. Сигурни сме, че долуизброенитѣ факти ще Ви направятъ силно впечатление:

1) Въ Съединенитѣ щати и Канада понастоящемъ живѣятъ надъ 30 хиляди македонски българи. Тѣ сж щастливи съ ония политически, граждански, религиозни и национални права, на които се радватъ подъ благодатното слънце на свободата, която грѣе надъ Съединенитѣ американски щати и Канада. Родолюбивата македонска емиграция въ Северна Америка, плотена въ 36 македонски политически организации, има правото: да устройва публични събрания; да свиква конгреси; да прави манифестации; да отправя апели до свѣтовното обществено мнение въ защита на поробеното македонско население. Съ една дума, американскитѣ и канадийски власти никога не сж ни прѣчили да изпълнимъ своя

хуманенъ дългъ къмъ поробенитѣ ни братя и сестри. Напротивъ, нашитѣ родолюбиви усилия се ползватъ съ искрени́тѣ симпатии на видни и просвѣтени американци и канадийци, които (въ кръга на възможноститѣ) съ радостъ ни съдействуватъ, за да водимъ борбата за спасението на Македония съ по-голѣми успѣхъ.

2) Може би много ще се оудите, като научите, че кметоветѣ на голѣмитѣ американски градове като Кливеландъ, Охайо, Детройтъ, Мич. и Торонто, Канада, лично поздравиха годишнитѣ конгреси на нашата организация. Може би Вие ще се засрамите, когато научите, че Търговската камара въ градъ Фортъ Уейнъ, Индиана, по случай 13-ия редовенъ конгресъ на македонскитѣ политически организации, състоялъ се въ началото на месецъ септемврий 1934 год. (значи нѣколко месеци следъ престѣпния превратъ, извършенъ отъ Кимонъ Георгиевъ и Дамянъ Велчевъ) украси главнитѣ улици на града съ македонски и американски знамена; че на видни мѣста бѣха издигнати арки съ надписи: «Добре дошли македонци!»; че военнитѣ власти драгово́лно ни отпускатъ своитѣ музики, за да предвождатъ нашитѣ манифестации и свирятъ химна на македонската борба «Изъ зѣна на свободата!»; че полицитѣ пазятъ нашитѣ паради отъ предизвикателствата на сръбскитѣ и грѣцки консули, на чийто клевети американскитѣ и канадийскитѣ власти не обръщатъ никакво внимание.

3) Въ сѣщото време, когато въ България е забранено да се споменава името на безсмъртния македонски герой Влодо Георгиевъ Черноземски (предполагаме, че знаете кой е той), ние мскемъ — защото живѣемъ въ културна Америка — да изразяваме свободно и публично безкрайното ни благоговѣние предъ свѣтлата

памятъ на този великъ синъ на нашата Родина, въпрѣки злобнитѣ протести на сръбскитѣ консули. Въ нашия Съюзъ, чийто уставъ е утвърденъ отъ надлежнитѣ власти, понастоящемъ членуватъ две организации, именува́ми на светото име на оногoва, който доказа на 9 октомврий 1934 год. въ градъ Марсилия, Франция, по единъ осезателенъ за нашитѣ врагове начинъ, че Македония не ще се подчини никога и за нищо предъ варварския режимъ на тиранитѣ отъ Бѣлградъ и Атина, а сѣщо така и предъ коварната политика на нѣкои самозабравили се българи. Значи, въ Америка има две македонски организации, които носятъ името на оногoва, който бѣ нареченъ разбой

никъ отъ родоотстѣпницитѣ въ България. Тѣзи организации, Ваше Превъзходителство, сж: МПО «Влодо Георгиевъ Черноземски» въ градъ Уиндзоръ, Канада, и МПО «Влодо Георгиевъ Черноземски» въ Шепъртонъ, Австралия. Понеже Влодо Черноземски бѣ окаченъ отъ известни сръди въ България като разбойникъ, ние се ползуваме отъ случая да Ви съобщимъ единъ курioзенъ фактъ. Видниятъ американски писателъ Луисъ Адамикъ, по народностъ словенецъ, нарече кралъ Александъръ сръбски: генстеръ, което значи разбойникъ. Ние можемъ да бждемъ само доволни отъ тая характеристика.

Ваше Превъзходителство,

Както виждате, ние нѣмаме и най-малкото основание да Ви се оплакваме отъ демократичнитѣ правителства въ Съединенитѣ щати и Канада. Напротивъ, дължни сме и предъ Васъ да подчертаемъ безкрайната ни признателностъ къмъ Съединенитѣ щати и Канада за оказания ни отъ тѣхъ приемъ. Обаче, ние имаме право да бждемъ недоволни отъ на-

чина, по който се третират нашите братя и сестри в България след преврата от 19 май 1934 година.

Въпреки големото разстояние, което ни дѣли от Стара-рия край, до насъ достигнаха потресающи сведения за позорни издевателства, извършени надъ невинни македонци в България. Би било излишно да изброяваме престѣпленията на македонотроизците в България, защото бѣха извършени предъ очите Ви. Когато поехте кормилото на управление то, ние се надѣвахме, че ще въведете редъ и законостъ в злочеста България (какъ нѣма да ожде злочеста, когато има нещастieto да бѣде управлявана стъ държави, които сж погазили националната сичестъ), обаче нашите надежди останаха напразни. За насъ днесъ не сжществува никаква разлика между престѣпната външна и вътрешна политика, която бѣ провъзгласена отъ професионалните превратджии Кимонъ Георгиевъ и Дамянъ Велчевъ и оная, която се следва отъ Васъ.

Македонците в Северна Америка останаха не само очудени, но и погнусени, когато разбраха, че за Коледните празници не бѣ освободенъ нито единъ затворникъ отъ ония прекрасни македонски българи, които гниятъ в влажните зандани по волята на Бѣлградъ. Отъ сигуренъ източникъ ни бѣ съобщено, че военниятъ министъръ г. генералъ Луковъ е приготвилъ указъ за помилването на 33 души македонски политически затворници. Вѣрно ли е че тоя указъ се бавилъ три дни в двореца? Вѣрно ли е, че приложениятъ къмъ тоя указъ списъкъ е билъ корегиранъ? Вѣрно ли е че имената на македонските политически затворници, които сж били предложени отъ генералъ Луковъ за помилване, сж били задраскани? Ние никакъ не се съмняваме в истиността на горните факти,

защото узнахме отъ българската преса, че за Коледните празници сж били амнистирани вулгарни престѣпници, напримеръ, като прочутия разбившиятъ министъръ Александъръ Обовъ, който бѣ осъденъ на 10 годишенъ затворъ по прословутата «метилъва афера», който конспирираше отъ Бѣлградъ срещу своя народъ и който лежа само три дни в затвора.

Понеже ние водимъ борба само срещу доказаните родоотстѣпници в България (вие знаете кои хора и кои сръбски сѣтаме за такива), чувствуваме се задължени да благодаримъ на почтения генералъ Луковъ, който е предложилъ да се помилватъ за Коледните празници 33 души македонски политически затворници. Ползуваме се отъ случая да изкажемъ чрезъ настоящето отворено писмо до Васъ най-искрената ни признателностъ къмъ всички добри и почтени българи, които иматъ присърдце нашата справедлива кауза. Ние изпращаме сърдеченъ привѣтъ до нашите братя и сестри и до цѣлия български народъ, който не може да бѣде отговоренъ за дѣлата на неговите самозвани управници.

Следъ като подписахте пакта за «вѣчното» приятелство съ Бѣлградъ, ние искаме да отправимъ до Васъ и до приятелите Ви следната скромна молба: Направете една разходка до върха Руенъ на Осоговския балканъ, до Гюешево, до село Златарево, Петричко, за да видите реалните прояви на братската любовъ, която сръбските шовинисти хранятъ къмъ «брача бугарима», а именно — телените ирежи и вълчите ями, бойните кули и високите плетища, които сж раздѣлили бащи отъ синове, майки отъ дъщери, които сж раздѣлили Вашите еднокръвни братя — македонските българи. Не би било зле ако над-

зърнете задъ тия телени ирежи и поискате да узнаете що става в Щипско, Битолско, Скопско, Дебърско, Струмишко. Ваше Превъзходителство, защото вие ще имате правото да сторите това, понеже сте приятелъ на Бѣлградъ, посетете Македония подъ сръбско робство. Най-после отидете нѣкоя недѣля в нашите родни църкви и чуйте официалната стихира на сръбската църква, на оня църква, която пѣе химни на престѣпността. Обаче, ако у Васъ тупти българско сърдце, ако не можете съ спокойствие да гледате човѣшките страдания, тогава би било по-добре да си стоите в София, защото не всѣко човѣшко сърдце може да понесе онова, което става

в нашата поробена Родина. Предъ страшната и неизразима трагедия на Вашите поробени братя и сестри могатъ да стоятъ спокойни само ония коравосърдечни хора, които сж погазили правдата, които сж трѣгнали по пътя на падението.

Нашата Родина днесъ е подъ робство. Бѣлградъ и Атина се мжчатъ да асимилиратъ поробените македонски българи, да ги посърбятъ и да ги погърчатъ. Нашите близки подъ гръцко и сръбско иго сж лишени отъ елементарните човѣшки права. Страданията на Македония сж неизразими. Варварството на нейните потисници и подлостта на тѣхните помагачи (родоотстѣпниците) е неописуемо. Бѣлградъ и Атина сж се заклели да ни унищожатъ. Ние пъкъ сме се заклели да разкъсваме робските окови, които дрънчатъ по мжченическата снага на нашата свещена Родина. Нашите врагове иматъ за свои приятели: подлостта, лжката и сръдствата на насилието. Обаче, благородниятъ македонски народъ не е самъ в великата и неравна борба, която води срещу тираниите отъ Бѣлградъ и Атина и тѣхните жалки помагачи.

Съ Македония е вѣчната и не-сѣкращима правда. Съ насъ сж и всички почтени хора, съ насъ е духътъ на хилядите знайни и незнайни македонски безсмъртници, които оставиха къмъ всички македонци по Свѣта едно ненарушимо повеление: Борба до край! Борба до пълна победа за спасение на Македония!

Съ тази клетва, отъ която никога нѣма да отстѣпимъ и която ще изпълнимъ достойно, безъ колебание и съ известната на цѣлия свѣтъ маке-

донска упоритостъ, ние Ви приветствуваме отъ името на родолюбивата македонска емиграция в Сѣверните Щати и Канада, организирани в съюза на македонските политически организации.

Приемете, Ваше Превъзходителство, оная почитъ, която за служавате,

Председ.: П. Г. Шаневъ

Секретаръ: П. Г. Ацевъ

Индианаполисъ, Индиана
2 февруарий, 1937 год.